

Bayan Çedar sabahın ilk ışıklarından kendini korumak için yastığa gömüldü. Gece temizlemediği makyajı yastıkta Rorschah izleri yaparken, telefonun titremesini hissetti. Yastığının kenarından aldı, mesajlarına baktı. Okunmamış sekiz mesajını okumaya başladı.

Gününe her zamanki gibi sevgilisinden gelen mesaja, o gün ondan ne isteyebileceğini düşünerek başladı. Bugün basit bir *gül* mesajı göndermişti, ne sevgi sözcüğü, ne bir şey, *bunun da miadı doluyor* diye aklından geçti, Facebook'unu açıp gezindi. Saat 8'e 3 varken, az sonra çalacak alarminin stresıyla doldu. *Ne giysem, geçen aldığım bluzla kombin yapayım* dedi kendi kendine. Facebook'ta bir iki *layk* bastı, *şu aptal kadın kocasından ayrılrsa da sussa artık* dedi, bir arkadaşı akşam görüşmek istemişti... Bluz uygun olur mu, yoksa bu salağa daha gösterişli bir şeyler mi giysem* dedi.

Makyajını temizleyip, yeniden yapması, giyinip, eline akşamdan kalan çöreklerden alıp arabasına atması, kadınların kendilerinden emin olduğu zamanlardaki o sessiz beceri ve seri profesyonellikle 15 dakika sürdü. Arabasının camında yağmurdan ıslanmış bir gül, gülün üzerinde mürekkebi birbirine karışmış bir *akşama görüşeceğiz* yazısı gördü. *Hangisi bıraktı acaba* diye düşünürken, *amaaaan* dedi. Hemen gülün fotoğrafını çekip, yakın arkadaşı Gülten'e gönderdi. *Ahaha, benimkiler erken çalışmaya başlamış şekerim.*

Gülü camdan aldı, yan koltuğa bıraktı, *sabah 9'a toplantı koyan müdürün* gelmişine geçmişine saydırarak kontağı çevirdi. Arabayı parktan çıkarması hemen hemen makyajını tazelemesi kadar sürdü, müdürün yanına bu kadar yakın parkeden komşusunu da ekleyerek saydırmaya devam etti.

Araba, yeni bir araba...

Benim Nurten'den neyim eksik, onun sevgilisi geçen doğumgününde araba hediye etti, bizimkiler de ancak incik boncuk alsın.

Trafik ışıklarına denk gelince, kuaförüne hemen bir mesaj attı, *saat 3 gibi geleceğim canım.*

Tmm cnm mesajını aldığı anda arkasından bir korna duydu ama aldırış etmedi. *Dallama* dedi. *Bu dallamalar yüzünden bu haldeyiz, benim dallamalar da böyle*

Bir sonraki ışıkta sevgilisine mesaj, iki gülücük, iki öpücük, *akşam buluşur muyuz canım?*

Bu akşam biliyorsun toplantım var

Kiminle

İş toplantısı

Hmm deyip bir asık surat yolladı.

Demek toplantın var hayvan herif diye geçirdi içinden. *Ben varım ve toplantın var, kesin sekreteriyle kırıştırıyor bu, kesin, kesin* Gülün ondan gelmediğine emin olmuştu. Olsa şimdiye yılmış, akşam beraber geçirmek için yaptığını söylerdi.

Emin mi acaba? diye düşünürken yeniden bir korna. Bu seferki uzundu da, camı açtı, kafasını çıkarıp arkaya baktı, söylenir gibi yaptı ama içinden aslında sevgilisine sövüyordu. *Emin mi acaba?*

Gülün Emin'den geldiğine emindi. *Mesaj atmayayım da, o söylesin gidince* dedi. Emin hem komşusu, hem iş arkadaşıydı. *Sabah giderken bırakmış olmalı, sonunda itiraf edecek bana aşık olduğunu.*

Otoparka girerken Emin'e ne diyeceğini düşünüyordu hala. *Yedekte bulunmasında fayda var, çocuk bilgisayardan falan da anlıyor, arada işim düşebilir*

Bayan Çedar, erkeklere ne tam evet, ne tam hayır demek konusunda uzmanlığını sergileyecekti. Yıllardır, *sevgili biriktirmek* konusunda özel bir ihtisas yapmış, kendisine en çok *faydası* olanı *kadrolu sevgili* yapmış ama diğerlerini de asla küstürmemişti.

Erkekleri küstürmeyi sevmiyorum derdi dostları arasındayken, uzun bir kahkaha atardı sonra. *Beni çok seviyorlar, onları üzme hakkım olmadığını düşünüyorum.*

Toplantıya giderken, asansörde Facebook'ta bir yavru köpek fotoğrafı gördü. *İşte bu bakış, bunu denemeliyim* dedi, aynada biraz yüzünü, bakışlarını denedi. Kendini masum, muhtaç bir köpek yavrusu gibi gösterme konusunda çalışmalıydı. *Erkeklere ne kadar muhtaç görünürsen, o kadar iyi* dedi. Kapı açıldığında hala asansörde aynaya dönmüş, nemli göz yapmaya çalışıyordu.

Toplantının yarısında girdi, *böyle daha iyi oluyor, herkesin ilgisini toplamış oluyorsun.* Emin'in karşısına geçti ve hafif bir gülücük gönderdi ama adamın akli toplantıdaydı, görmemiş gibi yaptı. *Bu çocuğun bu dalgın hallerini seviyorum, tam benim tipim aslında*

Sunumun sonunda müdürü kendisine bir baş işareti yaptı. *Uzun zamandır sizi toplantıların başında göremiyoruz* diye söze girdiğinde, *her zamanki yavaşlık* diye içinden geçirdi. Biraz önce asansörde çalıştığı bakışlarını takındı, *biliyorsunuz, çok zor günler geçiriyorum, çok özür dilerim*

Adam konuşmaya devam etti. Sinirli olduğu belliydi, her sözünün sonunda *bu da kesin iktidarsız, karısı da bunu aldatıyordur kesin* diye bir cevap veriyordu. *Bir daha olmayacak efendim, gece 2'ye kadar çalıştım bu sunum için* dedi. Müdür *hangi sunum?* dedi, *pardon, yani, yarınki sunum*

Tamam, yarın göreceğiz o zaman dedi. Genel Mühendislik'in satış müdürünü de bağla artık, ne yapıyor-san dedi, gülerek. *Onu da halledeceğim, bir arkadaşımın tanıdığı çıktı, bir şey çıkar mı diye bakıyorum* dedi.

Kübiğine döndüğünde, ensesinden başlayan ağrıyı hissetti ve çekmecedden bir Majezik aldı. Sabah bıraktıkları çay soğumuştı, ilaç için bir yudum aldı ve çayı çaycının kel kafasına döktüğünü hayal ederek, tıslayarak sövdü. Emin'e dönüp *bana bir çay söyler misin canım?* dedi.

Emin şaşırması gibi baktı, *çaycı 130* dedi sadece.

Triplere bak Allahım, o gülü bırakırken de böyle miydin? dedi içinden. Bozuntuya vermedi.

Ertesi günü şirketin satış kanallarıyla ilgili bir sunumu vardı. *Yeni hedefler, yeni hedefler* dedi içinden,

slaytları hazırlıyor, renkleri değiştiriyor, fontları büyütüp, küçültüyordu. *Aptal makine, çok yavaş ya* diye söylendi bir ara. Yemeğe daha bir saatten fazla olduğuna inanamıyordu.

Müdürünün odadan uzak bir yerlerde olduğundan emin olup, elini telefona attı. Facebook. *Nurten'in sevgilisi yine ne almış, bu bücürün böyle zengin adamlarla çıkmasına çok şaşıyorum yaa* diyerek bir kaç fotoğrafını laykladı. Arkadaşlarının mesajlarına baktı. Erkmen meselesini çözmem lazım, ya bana araba alsın, ya da ben araba alacak bir sevgili bulayım artık, dedi. Bir selfie çekti, altına *sevenlerin sevdiğini belli etmesi için ne kadar güzel bir gün yazıp gönderdi*.

Tuvalete gidip, biraz aynanın karşısında oyalandı. Sabah asansörde çalıştığı bakışa biraz daha çalıştı. *Çok mu zayıf görünüyorum?* dedi kendi kendine. *Hayır, hayır, arabamın bozulduğunu söylesem şimdi Erkmen'e dedi. Hem o neden bugün toplantı dedi* diye tekrar sinirlendi, *hayvan herif, ben azıcık açık giyinsem hemen bir laf sokmaya çalışır, kendini kim sanıyor.

Yemeğe birkaç dakika kadar sevgilisi aradı. *Canım çok yoğunum, seni az sonra arasam* dedi ona. Biraz da Instagram'a baktı, sonra twitter'daki bunalımlı tiplere baktı, *ayh, burası da cenaze evi gibi, ne kadar abaza varsa toplanmış* deyip kapattı.

Yemekten sonra Erkmen'i aradı. *Canım, çok yoğunum biliyorsun, yemekte de aramak istemedim, birsürü aptal insan işte* diyerek başladı konuşmaya. Adam buna *hııı* derken, *biliyor musun, sabah arabam bozuldu, komşum var ya, Emin, ondan yardım istedim, artık iyice kendini bırakmaya başladı yani* dedi. Adam yine *hııı*, evet diye cevap verdi.

Akşam seni görmek istiyordum, ellerini çok özledim dedi, adam yine *bu akşam toplantım var* dedi. Ben *de katılsam keşke o toplantıya* dedi. *Hahha, çok iyi olur, buradaki arkadaşlarla da tanışmış olursun* dedi adam. Sesindeki alaycılığı sevmemişti, *beni ne sanıyor, çok mu meraklıyım onun aptal arkadaşlarını tanımaya* dedi, içindeysen.

Erkmen küçük bir tekstil şirketinin sahibiydi, evliydi ama etrafındaki bütün kadınlar karısından ayrılmak üzere olduğunu biliyorlardı. *Çocuklarını çok sevdiği için* bunu erteleyip durduğunu anlatıyordu, tabii ne çocukların, ne karısının bu boşanma konusundan haberi vardı.

Bayan Çedar, yemekten sonra odasına dönerken *kattaki kızlardan biriyle* karşılaştı. *Aaa, Zeynep, nasılsın canım?* Kızın annesi çok güzel kahve falı bakıyordu, ayak üstü ona bir kahve içmek istediğini söyledi. Kız da akşama davet etti. *Sevgilimden bir telefon bekliyorum canım, ama o yavaşça bıraksam iyi olur mu diye soracaktım zaten annene* dedi. *Bu akşam gelersen, bizim Lütfiye teyze de gelecek, cinci Lütfiye teyze* dedi kız. *Cinci mi?* dedi, hem şaşırp, hem gülererek. *Evet, kadının cinleri varmış, büyü falan da yapıyor, sevgilin konusunda sana yardımcı olabilir* dedi kız göz kırparak... *Tamam, geliyorum akşama* dedi, *o yavaşça hakettiği bir şeyler yaparız* dedi.

Kuaföre bir mesaj atıp, o gün gelemeyeceğini söyledi. *Sevgilim olacak alçakla ilgili başka işlerim var, hahahaha* dedi. Kuaför, *tabii abla, ne zaman istersen* dedi. Biraz daha Facebook karıştırdı, müdürü saat 4 gibi çıkardı, kendisi de onu bekleyip eve gidecekti.

Müdürün çıkışını beklerken, Genel Mühendislik'in Satış Müdürü Serhat'ı arayıp, *biraz profesyonellikten zarar gelmez tarzı* konuşmalarından yaptı. *Pezevenk müdür, beni bu adama pazarlamak istiyor* diye düşündü, *sonunda ne var, sonunda senin için promosyon, benim için ne?*

Müdürün çıktığından emin olmak için odasına gitti. Çıkmıştı. Telefon edip Serhat beyle yaptığı konuşmayı anlattı, *odanıza geldim ama bulamadım, bu adam biraz inatçı, uzun vadeli sözler istiyor indirim için dedi. Sen halledersin* dedi müdür, arabada olduğunu anlamıştı.

Masasında hala çalışan Emin'e, *şu makineyi teknik servise götürmek istiyorum artık dedi, nesi var?* dedi Emin. *Çok yavaşladı, virüs falan var herhalde* dedi kadın. *Yeniden kurduracağım, yarınki sunum da geçsin de* dedi. Emin'in ekranında biriyle mesajlaştığını farkettiler, *hmm, kim o Elif?* dedi gülerek. Emin sırtıttı, *uzak bir arkadaş* dedi Emin, *ciddi bir şey değil. Kızardığına göre ciddi* dedi göz kırparak. *Hadi hadi, kimseye söylemem. Valla ciddi değil*

Gülerek masasına döndü, toplanmaya başladı. *Senin böyle geç gelip erken çıkmaya bir şey diyen yok mu?* dedi Emin, safça. *Müdür beyden izin aldım dedi, öyledir eminim* dedi Emin.

Bu salak da bir ukalalaştı son zamanlar. Sanırım gül onun da değil, kim acaba bu gizli aşık, akşam sorayım cinci teyzeye.

Giderken kattaki kıza akşam ne istediğini sordu. *Annem bir şeyler hazırlamıştır* dedi kız, *zahmet etme. Yo canım, ne zahmeti, ben bir şeyler getiririm.*

Bu cinci teyzeye bir şey lazım mı, nasıl yapıyor? dedi.

Biraz değişik bir insan. Görünce belki seversin.

Benim hıyarla ilgili bir şey lazım mı, özel eşya falan?

Özel bir şey varsa getir bence, geçen bir kadına bağlama büyüü yaptı da, kadın adamın çamaşırlarını getirmişti diye hatırlıyorum. Mum eritip üstüne döküyor, sonra bir şeyler okuyup, kıyafetle...

Daha fazlasını dinlemedi Çedar hanım. Kız heyecanlı heyecanlı bir şeyler daha anlattı, *hıyarı kendisine bağladığında neler yapacağını düşündü biraz.*

Kızın konuşması bitince *tamam canım, bir şeyler var, özel bir şeyler* deyip göz kırptı. Erkmen geçen geldiğinde iç çamaşırı kalmıştı, karısı arayınca aceleden öylece pantolonu giyip gitti, sallaya sallaya. O günü hatırlayınca güldü yine kendi kendine.

Eve gitti, kendine bir kahve yaptı, *kirli sepetinden* Erkmen'in boxer'ını aldı. *Cinci Lütfiye'ye* giderken bir pasta almak istedi ama fiyatları görünce yarım kilo kurabiyenin yeteceğini düşündü. *Zaten yapmışlardır bir şeyler* dedi.

Kızın evine girdiğinde annesi ve tanımadığı iki kadın salonda oturuyordu. Kadınlardan biri gözlüklüydü, gözlüğünün bir camında bant vardı ve tek gözüyle ona uzunca baktı. Zeynep gelip *Lütfiye teyze* dedi, Bayan Çedar Lütfiye teyzesinin elini öptü, diğer kadına gelince, *komşumuz Zehra abla* dedi, kadının ayağa kalkmaya niyeti yoktu, sarılmayıp sadece elini sıktı.

Hanım kızımız güzelmiş dedi Lütfiye, kocan var mı?

Konuya bu kadar doğrudan girmesini beklemiyordu. *Yok, sevgilim var dedi. Maşallah maşallah. Yakında bir yol olur inşallah, o yollar çatal olur, seni göğe uçurur inşallah dedi. Kendi kendine konuşmaya devam etti, mırıldandı, mırıldandı. Kadının gören gözü de kayıyor gibiydi, buruşuk suratı yarıdan yarılmış gibi gülümsedi.*

Zeynep'in annesi kahveleri getirdi. *Lütfiye teyze çok iyi fal bakar, kahveyi içmeden önce besmele çekin dedi. Lütfiye teyze hala ara sıra kayan gözüyle Bayan Cedar'a bakıyordu. Arada bir mırıldanıyor, arada bir tek gözüyle sağa sola bakınıyordu. Dilini çıkarıp yalanarak kahvesini içti, ters çevirip sehpaye bıraktı.*

Bayan Cedar da kahvesini içtikten sonra sırtarak kahvesini çevirdi, üç kere besmele çekip, ters çevirip masaya bıraktı. Lütfiye teyze eline bir tesbih almış, gören gözünü yummuş içinden bir şeyler okuyordu.

Su getir yavrum dedi mırıldanarak. Kızımızın ahvaline bakalım.

Bayan Cedar bunun *okunmuş* bir su olduğunu sandı ama şeffaf bir kase içinde bildiğimiz su gelince şaşırdı. *Suya mı bakıyorsun teyze? dedi, sormaya korkar gibi. Evet yavrum dedi, suya da bakarım, dumana da*

Lütfiye teyze *şu perdeleri kapatın* diyerek güneşin girdiği taraftaki perdeleri kapattırdı. Işık kesilince cebinden ufak bir şişe çıkardı, suya birkaç damla bıraktı. Mürekkep lekeleri dalgalanarak suya karışmaya başladı. Yaşlı kadın bir yandan suya bakıyor, kaçırmak istemediği bir filmi izler gibi takip ediyor, bir yandan da dışına taşarak dualar ediyordu. *Elem... azem... dilem* diye kelimeler duydu. Bayan Cedar'ın içini bir korku bürüdü ve çantasından çıkarken atıverdiği başörtüsü aklına geldi. Çıkarıp yarım yamalak bağladı. Hava kasvetli bir dalgayla titremeye başladı.

Az sonra kadın mırıldanmayı kesti ve *kızım, önün açık, bahtın açık, yolun açık... Yüzünü gören cennete, yüz çeviren cehenneme, dört vakte kadar, dört gün veya dört hafta içinde çok güzel bir kısmet görünüyor kızım, aferin kızım sana...* demeye başladı. Bunları trans halinden çok ezberden okuyor gibiydi, suya bakıyor ve kendi kendine konuşuyor gibi.

Yaşlı kadın sustu. Zeynep o sıra gelip kadının kulağına bir şeyler söyledi. *Bağlanacak mı varmış, tamam kızım, bağlarınız evelallah, bizim bağımızdan, Amer, Sauk ve Duak'ın bağından kimse kurtulamaz, ölüyü bile diriltip getirir karşına* dedi. Kadın gençleşmiş, kırışıkları azalmış gibiydi.

Zeynep gelip *versene, ne getirdin?* dedi. Cedar anlamadı başta, *ne getirdim?* der gibi baktı dik dik, sonra *haa* diyerek elini çantasından çıkardığı bir naylon torbaya attı. *Bunu verebilirsin* dedi. Zeynep torbanın düğümünü açıp, içinden siyah bir boxer çıkardı, *buymuş* dedi, *bağlanacak adamın çamaşırı.*

Yaşlı kadın gözünde bir ışıltıyla baktı. Bundan zevk alır gibi, tıslayarak, *mum getir* dedi. *Şu suyu da değiştir*

Kızın suyu lavaboya döktüğündeki sesi duydu, mürekkepli suyu bir şelale gibi dinledi. Biraz sonra elinde mum ve kaba su doldurmuş olarak tekrar geldi. *Perdeleri kapat* dedi, biraz önce güneş girmeyen taraftakiler yarım açık kalmıştı, onları kapattı. Söylenmeden kapıyı da kapatıp geldi. Karanlık olmuştu. Lütfiye teyze cebinden bir çakmak çıkardı, mumu yaktı. Bir de ufak siyah bir torba çıkardı, içinden kararmış kirli bir mendil, bir para, biraz soğan kabuğu çıkardı. Soğan kabuklarını suya bıraktı, ileri geri gidip gelerek dualar okumaya başladı. Bayan Çedar giderek rahatsız hissediyordu kendini, yaşlı kadın suya doğru geçirir gibi hareketler yapmaya başladı, verdiği donu önündeki sehpaye koyup açtı. Orta yerine biraz mum damlattı, elini suya bandırıp yumuşak muma bastırdı. Bunu iki defa daha tekrar etti ve her defasında mırıltıları biraz daha yükselir gibi oluyordu. Yaşlı kadın daha sonra elini suya sokup, mumum ateşini eliyle söndürdü. Mırıldanmaya devam ediyordu, sallanıyor gibiydi. Çedar beklemeye başladı, kaçmak istedi ama kaçamazdı artık. En son dedesinin mevlütünde bu kadar kasvetli bir ortam olduğunu hatırlıyordu ama buradaki gibi değildi, bunun çekici bir tarafı vardı. Düşünceleri kaybolup gitti, Erkmen'i düşünmeye çalıştı ama başaramadı, o kadar bağlayacak biri değil miydi yoksa?

Yaşlı kadın *aç perdeleri* dedi. Gören gözü kızarmıştı ve ağlamış gibi bakıyordu. Yüzündeki gülümsemeyle çelişen bir bakış. Biraz önceki haline bakarak rahatlamış görünüyordu. *Tuttu kızım, güzel tuttu, şimdi bunu bulamayacağı bir yere bırakacaksın, giderken bir çöp sepetine bırakıver* deyip torbasına koyduğu çamaşırı geri verdi.

Bir an sonra Zeynep tüm hamaratlığıyla ortalığı topladı, misafirlere çay getirdi ve az önceki *ayın* hiç olmamış gibi konuşmaya devam ettiler. Bayan Çedar iki saatten fazla, *erkek milletinin* dedikodusunu yaptıktan sonra *bana müsaade* diyerek kalktı. Ayağa kalkınca kendinde bir başdönmesi farketti, tekrar yerine otururken, Lütfiye teyzenin ona dikkatle baktığını gördü. *Ağır gelmiş kızıma, bizim yükler ağırdır kızım, hemen köşede bırak.*

Zeynep kulağına eğilip, *bahşiş versen iyi olur* dedi hemen, *hıı* diye bir ses çıktı boğazından. Çantasına el attı, cüzdanından ikiyüz lira çıkarıp, kadının eline tutuşturdu. *Allah razı olsun teyzeciğim* dedi, *büyük iyilik yaptın bana, tutar inşallah* Yanındaki kadınla da selamlaşıp çıktı. Evden nasıl çıktığını hatırlamıyordu, sarhoş gibiydi. İki bina ötedeki çöp kovasına gidip çantasındaki poşeti iğrenerek bıraktı. O an midesinde bir bulantı hissetti, oraya kusacaktı neredeyse.

Arabaya bindiğinde biraz daha rahatladı. Saat 11'e yaklaşıyordu ve eve giderken, bir büfede durup iki bira aldı. Uyumak için ihtiyacı olacağını düşünüyordu.

Eve elinde sabahki gül ve bira torbasıyla girdiğinde tuhaf bir rüzgar esti. *Havalar soğumaya başladı, mevsimler de şaşırdı artık* dedi içinden. Salonun ışıklarını açtı ve bir anda tüm lambalar söndü. *Sig-orta!* O bir anlık aydınlıkta, ama, köşedeki koltukta birini görür gibi olmuştu... O dedi içinden, *hayır, o olamaz.*

Tıkandı. Tıkanıklık da tıkandı.

Sesi titreyerek ve cevap alamayacağına inanarak, yarı içinden, yarı dışından sordu, *orada biri mi var?*

Cevap gelmedi ama orada olduğunu *biliyordu*. *Seninle konuşmak istemiyorum, lütfen burayı terket*. Bunu düşünürken bir ses duydu ama sesin geldiği yeri işaret edecek olsa, sağ kulağına soldan, sol kulağına sağdan geldiğini söylerdi.

Evet, geldim, çağırdın, ben de geldim.

Aylar oldu, biliyorsun, özür dilerim aylar oldu dedi, gözünden yaşlar boşanmaya başladı. Ben böyle olsun istememedim, ben özür dilerim...

Bunun için gelmedim dedi ses. Hepsi geçti, yaralarım kapandı, beni terkettiğini söyledin ve sonra uçtum, sonra bitti, artık acımıyor ama beni neden çağırdın?

Ben çağırmadım, yemin ederim, özür dilerim, ben çağırmadım

Çağırdın. Bugün çağırdın, az önce çağırdın, siyah bir kadın, ateşten köpekler vardı, beni uyandırdı, köpekler beni kovaladı, mezarımdan kovaladı. Beni senin çağırdığını söyledi.

Hayır, o sen...

Yaşlı kadına verdiği çamaşırın birkaç ay önce intihar eden eski sevgilisine ait olduğunu o an hatırladı. Yere çöktü. *Aman Allahım* diye ellerini yüzüne kapattı ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Hayır, hayır, hayır

Adam dört ay yedi gün önce, bu salona gelmiş, Bayan Cedar'la evlenmek istediğini söylemişti. O zamana kadar onu *idare eden kadın*, yüzüğü görünce gülerek *hayır, benim için yeterince iyi değilsin, hayatımı sana adayamam, zaten seni birkaç defa aldattım* demiş, adam da yaşadığı şokla kendini balkondan aşağı atıvermişti.

Bayan Cedar birkaç saat polise ifade verdikten sonra, konuyu bir daha hiç açmamış, kimseye anlatmamıştı. İki hafta sonra Erkmən'le tanışmış ve o zamandan beri de, ölü adamın çamaşırlarını atmak dışında konuyu hatırlamamıştı.

Siz onları unutsanız da ölümler sizi hatırlamaya devam eder.

Bayan Cedar sırtını kapı pervazına dayayarak kaç saat orada ağladığını bilmiyordu. Duvarların kaybolduğunu ve *adamın* bahsettiği siyah kadının yaklaştığını gördü. Elinde havlayan üç köpeği tasma, köpekler insan kadar iri, gözlerinden, dillerinden alevler çıkarak geliyordu. Adamın da yerinden kalkıp ona doğru gelmekte olduğunu gördü. *Hadi, senden ayrılmam mümkün olmadığına göre, aşkımız aynı çukurda devam edecek*. Yüzü dönüp balkona doğru giderkenki o kararlı haline bürünmüştü. Elini uzattı, eli var mıydı, orada bir yerlerde başka birileri ona bakıyor muydu, dünya ve içindekiler nereye gitti diye düşünürken, yüzünde son bir rüzgar hissetti. Her şey bu kadar dalgalanıyorken yere çarpacağı hiç aklına gelmemişti. Pişmanlık hissi saniyenin onda biri kadar sürdü.

Ertesi sabah Emin kalktığında, komşusu ve iş arkadaşının binasının etrafında bir kalabalık gördü. Yerde kan izleri, gece bir olay olmuş, polis bir alanı çevirmiş, insanlar da etrafında konuşuyordu. Polis

belediyeden gelen temizlikçiye, *şunları topla* diyerek ezilmiş çiçekleri gösterdi. Emin kimin intihar ettiğini sormadı, yerdeki dağılmış çiçeklerin arasındaki bir gülü eğilip aldı, akşam Elif'e verirdi bunu. İlk defa buluşacaklardı.